Advent - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 13/12/2009 - 09:00

So 3,14-18
Fl 4,4-7
Lc 3, 10-18

Aquest diumenge -malgrat l'austeritat de l'Advent- té un posat alegre i de *color rosa:* Diumenge *GAUDETE,* -paradoxa d'un *Trist-ALEGRE-* (après del *mestre* ***Hugo Rahner***)LECTURES: Per dos cops (**Introit i 2ª Lectura**) sentim el ***Viviu sempre contents*** *en el Senyor; ho repeteixo:* ***Viviu contents... el Senyor ÉS A PROP****,* sentir-ho dir a Pau.A l'ORACIÓ demanem ***el goig de l'Esperit,***En tant que, a la **1ª lectura**, repetim amb Sofonies: ***Crida de goig, Jerusalem, perquè tens dintre teu*** (com Maria) ***el Senyor,*** *rei d'Israel.*Després, al SALM: ***Sortim cantant a buscar l'aigua de les fonts de la salvació..*****La CAUSA d'aquest goig** no és pas altra que **la PROXIMITAT divina...**De cap manera **no se'ns demana** de ***crear*** una joia voluntarista i artificial -perquè simplement *toca,* **sinó *RE-descoberta*** de les raons que tenim per a ***estar CONTENTS SEMPRE.***
_____Els temps que corren no semblen, però, *estimuladors d'un viure joiós* -no acabaríem en l'enumeració de CAUSES que semblen impedir-ho-: tants a la *cuneta* de la vida, material i espiritual ni que, **tanmateix, no eren millors els temps de Pau** (esclavitud i opressió de l'Imperi Romà)**, ni podem tampoc nosaltres renunciar a l'autèntica joia. Cal que ens conscienciem de quina és llur font i de l'*estil de la joia cristiana i a on ens hauria de dur aquesta joia.*1**. Aquell gran cristià i home del nostre temps que fou **Pau VIè -**ell, precisament d'un posat seriós i greu- l'any 1975, va publicar una estupenda *Exhortació Apostòlica* sobre l'***alegria cristiana****,* que equival -són d'ell les paraules- ***al GOIG en l'Esperit Sant,*** com *a* ***fruit del do d'aquest mateix Esperit Sant que ens ha estat donat junt amb la Caritat.***Amb això ens revela com **l'autèntica joia NO PROVÉ d'un temperament optimista** *-l'alegria* ***cristiana,*** *no pas la gresca* ni, menys encara, ***no tenir problemes-*** ja que un creient cristià els té forçosament, ni que sigui ***per imperatiu de l'amor*** que professa al germà sofrent o ***pel dolor*** de veure la glòria divina menyspreada La deu -repeteixo- prové d'**HAVER REBUT UNA *BONA NOTÍCIA*** que, alhora, és **promesa, do i possessió =** *el Senyor* ***ha vingut,*** *el Senyor* ***ÉS A PROP*** (*dintre teu*) - *el Senyor* ***s'ha de manifestar*** i ofereix sortida al dramatisme de l'existència i ens recorda la misericòrdia com a atribut seu. **Tampoc** no l'hem de considerar *al marge del nostre problema,* ***pel mateix l'estil o manera com Ell vingué a nosaltres -***estic parlant de quelcom ben intrínsec i propi d'un ésser *implica*t i conscient, capacitat per a ***discernir la joia CRISTIANA, ja que*** el Ressuscitat -que és el Vivent- **va néixer** en una menjadora i **morí** en una creu, tanmateix **gaudia d'una joia insondable** que li és pròpia i, per això, d'íntima seguredat i lucidesa, de molta pau, que el feien disponible i **l'estimulaven** per al dur treball de cada dia: tot això **ho transmet** *al deixeble.* Penso en aquell gran convertit que fou el nostre **Ramon Llull**, que ens fa arribar la seva experiencia espiritual: *Demanà l'amat* (Crist) *a l'amic: -¿Recordes alguna cosa de que t'hagi guardonat, per tal com em vols estimar? Respongué:* ***Sí, perquè entre els treballs i els plaers que em dones NO EN FAIG DIFERÈNCIA.***(Llibre d'Amic e Amat, 7 -en català actual-)La **deu** de tot -ho acrediten els quatre Evangelis- és que Jesús ***se sentia absolutament estimat pel seu Pare i amb una incondicional vocació d'amor i de servei als homes.*** Des d'aquesta convicció es va mobilitzar com a *Jesús de Natzaret,* acreditant-se com el ***Crist de la Revelació,*** convicció de l'Esperit, inseparable de la seva *Consciència.***2. Doncs bé, DEIXEBLES i CREIENTS posteriors -** NOSALTRES- som igualment cridats a participar d'aquesta **alegria, ja que** el Crist vol que tinguem en nosaltres la **seva joia *en plenitud*** (Jn 17,13-14): *Ara vinc a tu* (Pare), *i mentre encara sóc en el món dic tot això, perquè* ***ells tinguin també la meva JOIA, una joia completa.*** *Jo els he confiat la teva paraula, però ara* ***el món els ODIA****, perquè no són del món, com jo tampoc no en sóc.***Aquesta joia** de romandre en l'amor de Déu **comença ja en aquest món,** i la senten sobretot els qui es troben en el *camí escarpat* -molt més que no pas *els* ***satisfets-*** i els qui donen preferencia a la *senda paradoxal de* ***les Benaurances:*** *Feliços els qui ara ploreu, perquè* ***riureu.*** *Feliços, feliços..!* = **paradoxa** sempre en el 2ºn membre de la proposició que ens fa.Això és ben cert fins i tot a nivell purament humà: **les situacions *límit* ajuden** a **l'aprofundiment -**en tots els sentits- dels autèntics valors i **disparen el dinamisme de l'*EVOLUCIÓ.*** Segurament no és el primer cop que ho dic en aquestes pàgines, tanmateix ve ara com anell al dit aquella proposició del llibre ***Paradoxes*** de Lubac, que tant em va impactar quan tenia uns 22 anys: ***El sofriment*** *és el fil amb que es teixeix la roba de l'****alegria.*** *Difícilment l'optimista coneixerà* ***la joia*** (la vera i profunda *alegria*).Vinguem ara al nostre cas, a *la JOIA* ***CRISTIANA:*** *Estigueu sempre* ***contents.. perquè el Senyor ÉS A PROP,*** o les paraules de Pau VIè: ***l'alegria cristiana****, vull dir, el* ***goig*** *en l'Esperit Sant.***L'alegría *és posible,*** *fins i tot enmig de dificultats* -fora i dins nostre- **per dues raons: a)** Per la ***Bona Notícia rebuda en Crist:*** *Déu ens estima,* ***treballa a favor nostre*** *si m'obro a Ell i, a més,* ***ens ha assimilat a la mort de Crist,*** *de manera que també participem del seu triomf:* cap situació no resta al marge del seu poder i amor = ***és a prop.., és dintre teu..*****b) Cal,** però, **que m'adoni** de tot això: **DOS** RECORDATORIS COMPLEMENTARIS:Las mateixes dificultats i culs de sac de tot ordre, que em fan viure amb intensitat, **m'obliguen a baixar a les arrels i a la font de les coses.. i de la pròpia JOIA:***S'ha d'aplegar tot el cabdal de fe per a guardar l'esperança***Posar totes les situacions sota l'empar del NOM de JESÍS, que les salva.** En el benentès que no es tracta de *màgia,* sinò d'un aprenentage *costós* i, alhora *agraït.*

ETIQUETES
OPTIMISME GOIG ALEGRIA DOLOR